

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Perturbatio à Cleo exorta. n. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1625.

queant: Qui secus suadent ij visionem mendacem & diuinationem fraudulenta prophetant vobis: citius enim viro Christiano potentium gladius vitam eripere debet quam fidem. Quod si Angelus etiam de Cælo descendens vos aliter quam veritas Apostolica doceat, Anathema sit. Nos interea Patrem luminum orabimus ne excæcari patiatur cor Anglicani Regis, qui certè discere debet quanta in ijs quæ polliceri potestis fides habenda sit Catholicis Anglis, qui ne se periurijs alligent malunt spiritum emittere quam vocem. Vt autem virtus vestra inueniatur pretiosior auro quod igne probatur docete regnum istud, tantam non inesse vim hostium sauitiæ vt in cordibus vestris possit æternum caritatis ignem extinguere. Orate pro persequentibus vos; humilitas, patientia, concordia, ieiunium, oratio arma sunt quæ in ista dimicatione debetis distingere vt palmæ Cælestium triumphorum floreat in manibus vestris. Cum enim ipsius Christi carnifices vetitus sit Beatus Petrus gladio vulnerare, hortamur vos, (Præfens Ecclesiæ bonum præ oculis habentes) vt cogitatis in terra cogitationes pacis, & Regi, etiam dum mortalem vitam adimit, æternam vitam exoptetis. Ita belligerare fas est milites Christi sub vexillo Crucis. Confundantur ora loquentium iniqua cum odisse metuas qui vos excruciant. Caterum Dominus qui potest tristitiam vestram in gaudium conuertere, erit à dextris vestris ne commoueamini, & illius testamenti nunquam obliuiscetur quo hæreditatem Regni Cælestis imitatoribus suis legauit. Complectimur vos Apostolicæ Caritatis brachijs, dilecti filij, quibus paternum patrociniū pollicemur, & benedictionem nostram peramanter impartimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris: die trigesimo Maij Anno 1626. Pontificatus nostri anno tertio. Hæc Urbanus ad solatium & instructionem afflictorum.

I X. Accessit verò hoc etiam tempore atrox lues, quæ cum magna Lues etiam ubique facta strage se longe lateque per insulam diffunderet, impediri necesse atrox pro- fuit nostrarum cursum rerum ipsa excurrendi interclusa facultate: In Ecclesiæ pagata. tamen gremium repositi sunt trecenti septuaginta nouem, quos spes erat eo futuros constantiores quo maioribus animis difficillimo tempore fortunarum discrimen amplexi sunt. Pestilentia etiam laborantes adiuti tum corrugata pecunia ad corporum incommoda leuanda, tum impigra opera ad morbi grauitatem vel leuius ferendam, vel religiosius in morte lubeundam. Varia Varia die miserico- autem his annis accidere quæ diuini iudicij in quosdam seueritatem, in alios die et iudicij ex- pientissimam miseracionem, in Sanctos gloriæ accumulationem ostende- empla. runt. Nam piæ & religiose Leodij feminæ cum sub imo pectore vlcus ac- Sancti Ig- creuisset acerbissimo cum dolore, & cibi appetentia non satiabili, medicorū nati opo- multorum frustra arte tentatâ, ingrauescebat malum: At sacris Sancti Ig- sanata mu- natij reliquijs admotis confestim detumuit vulnus, & remittente dolore, pau- lier. cas illa intra horas sanata est.

Profuit alteri in tractu Lancastrensi, nostrorum recenter vso consuetudine, liber Et vir illi teratus.

1625.

ne liber quem (cùm esset ipse illiteratus) legendum sibi curauerat de Sancti Patris vita. Accidit enim vt ex morbo repentino plurimum funderet è nari- bus sanguinem cui sistendo nullum reperiebatur sat validum medicamen; An- ceptis quid euenire possit, postulat tradi sibi librum; eo capiti imposito sine mora sanguis fluere desijt; id cùm altero etiam die expertus esset, deinceps auferri à latere noluit donec penitus sanaretur. His corporis, alteri animæ salus constitit incorrupta; Etenim coram & per literas sapius ab hæretico a- matore sollicitata, & quid actura esset incerta, quanquam in mentem venerat Sacerdoti vt rem aperiret, cessit tamen verecundiæ vt taceret: id sapius fa- ctum non paruo vacillantis animæ periculo; sed Deus qui diues est in mise- ricordia, modo non in multis vsitato imbecillitati fæminæ consulere digna- tus est; dum Sacerdotem alijs de rebus alloquitur, & differt id eloqui quod in primis proferre debuerat; è theca (quam ex collo gestabat Agno cereo in- structam) sonus defertur ad aures quasi càmpanulæ, qui sonus cùm à Sacer- dote non audiretur, mulierem eò magis fecit attentam, & moneri se sensit of- ficij; reticuit tamen quod erat explicandum. Rursus postridie eodem exci- tata sono aduocat Sacerdotem; rem vti erat narrat; eius vsa consilio aliquan- tum conquiescit: Acceptas deinde nouas lenociniorum literas dum impru- denter perlegit ac parat responsum, tertio absterret admonitor sonus; neque omnino desijt per interualla monere, donec repetitis à prima ætate actioni- bus omnibus & cogitatis animam ab omni anteriori macula puram reddidisset: Et beata quam misericors Deus continuata pulsatione edomuit, non enim omnibus ea fors obringit.

Orzuli
dei iudi-
cij exem-
pla.

In tractu Vigornienfi magni nominis Minister morti proximus propen- dere videbatur in Catholicam: nam scriptum quoddam à nostro Sacerdote ante menses aliquot acceptum manu tenens sodalem astatam ita est alloqu- tus; " Hæc Iesuitæ cuiuspiam est scriptio; vti nam sua Majestas eum peruo- luisset, vt huiusmodi de Religione quæstionibus finis tandem aliquis im- poneretur, & non tam grauius torquerentur hominum Conscientiæ, men- tibus in tam varias tamque discrepantes sententias distractis.) Quo vero mor- ti erat vicinior eò libentius Catholicæ fæminæ famulatio utebatur, audiebatq; consilia: At fama titubantis animi ad aures Pseudo Episcopi delata ab omnis auxilij spe exclusum, in occultæ pænitiæ incertitudine expirantē oppressit; In eoque imprudentiorem quod nescire non potuerit, nequaquam ad Reges, sed ad Regis Regum in spiritualibus Vicariū huiusmodi decreta pertinere.

Alius etiam frequenter proponens, frequenterq; à Sacerdote admonitus de periculo procrastinationis, tamdiu notum distulit animæ remediū donec le- thali correptus morbo dum accersitum prætolatur Sacerdotem emoritur.

In agro quoque Nortfolciensi vir auctoritatis inter suos præcipuæ de Re- ligione quidem sentiebat optimè, at nullis siue vxoris lectissimæ fæminæ præ- cibus, siue amicorum exemplis aut adhortationibus, adduci potuit, vt ante vltimam senectutem, prostratamque corporis valetudinem animæ saluti prospici-

prospiceret abiectâ fortunarum nimia curâ, & abrupto commercio illicito Hæreticorum; morbus illum occupat extremus; Sacerdotè aduocatum humanissimè excipit; multa sub vesperam de Religione pertractant; ingeminat Sacerdos Confessionem; periculum explicat dilationis; sed furdo canit, dum vitam in craftinum sperat: Is vero qui multoties craftinum concesserat Deus, nunc cum maximè fuerat necessarium, Craftinum eripuit; dum enim de sella se componit ad lectum, repente prolabitur & expirat. Paria & alijs annis & alibi frequentissima acciderunt, sed neque omnia commemoranda sunt, neque similia semper: Quoniam vero huiusmodi leueritate parcè vtitur Deus si eam cum misericordi longanimitate conferas, & expectat plerumque renitentes patienter, hæc ipsa frequentius quam optandum esset eueniunt, aeterno extrahentium tempus præiudicio, exiguo viuientium suâ ipsorum culpâ emolumento.

IX Fuit & altera sub idem tempus in Inula perturbatio, quæ grauius animis Catholicorum quam fortunis incubuit, quanquam & has in discrimen adduci necesse erat. *Richardus Smithæus* (dictus Chalcedonenſis Episcopus, instructus à sede Apostolica facultatibus Ordinariorum, harum vi potestatem omnem ordinariam per Angliam arrogabat: cumque ad speciem constituendæ Hierarchiæ cuiusdam Ecclesiasticæ nominasset Archidiaconos, & Decanos rurales, & ad similia officia alios, ad se reuocare instituit vltimas defunctorum voluntates examinandas probandisque, tum Regularium potestatem ab eadem Apostolica sede acceptam conabatur infringere, dubitationem iniiciens an valerent Confessiones factæ ijs qui ab ipso nominati in Chalcedonenſi Canonicam approbationem non haberent, quandoquidem ex sententia Tridentini Concilij, nemo Confessionibus excipiendis immiscere se debeat qui non sit ab Ordinarijs approbatus; denique isthinc struebat viam ad parochialia (vt vocant) Sacramenta (vltimæ Communionis & Vnctionis atque matrimonij) sibi ac Sacerdotibus secularibus tanquam propriè Parochis referuanda. Concitauit enimvero ea vox omnes omnium ordinum gradus, quando ad quotidiana ab hæreticis grauamina, nouâ hæc atque ab occasu Religionis inauditâ restrictione accedente, & animis libertas adimebatur nè quorum vellent opera vterentur in extremis, & possessionibus periculum quàm antea maius creabatur, cum plures admittendi essent Sacerdotes, vbi vni sine summo fortunarum ac vitæ quandoque discrimine aditus dari vix posset. Agitata est controuersia hæc aliquot annis, editis in vtramque partem libris scriptisque varijs, donec *Vrbanus* Octauus Pontifex quieti animorum consulens atque auctoritati suæ, pro Regularibus pronuntiauit dato Romæ Rescripto sub annulo Piscatoris nono Maij Anni millesimi Sexcentissimi trigessimi primi, octauo Pontificatus, sub hac inscriptione, Venerabili fratri *Richardo* Episcopo Chalcedonenſi, & dilectis filijs Presbyteris & Clero tam Regulari quam seculari, omniq; populo Catholico Angliæ. Ex quæ hæc decerpisse sufficiet.

Perturbatio à Clero exorta.

Breue Vrbanus 8. su per care.

Britannia non minus cœlestibus
M m m auxilijs